

Na podlagi prvega odstavka 27. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS št. 32/93 in 1/96) in 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS št. 4/93, 71/94, 23/96, 47/97 in 23/99) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBA O EMISIJU SNOVI PRI ODVAJANJU ODPADNIH VOD IZ OBJEKTOV IN NAPRAV ZA PROIZVODNJO FITOFARMACEVTSKIH SREDSTEV

1. člen

Ta uredba določa posebne zahteve v zvezi z emisijo snovi pri odvajanju tehnološke odpadne vode (v nadaljnjem besedilu: odpadna voda) iz določenih objektov in naprav za proizvodnjo fitofarmaceutskih sredstev in sicer:

- mejne vrednosti parametrov odpadne vode,
- posebne ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije snovi
- program posebnih ukrepov (v nadaljnjem besedilu: program) za zmanjševanje onesnaževanja z nevarnimi kloriranimi ogljikovodiki iz virov onesnaževanja in
- dodatne pogoje za izvajanje trajnih meritev nevarnih kloriranih ogljikovodikov in fitofarmaceutskih sredstev v odpadni vodi.

Za vprašanja o emisiji snovi v vode, ki niso urejena s to uredbo, se uporablja uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda iz virov onesnaževanja (Uradni list RS, št.35/96; v nadaljnjem besedilu: uredba), za vprašanja obratovalnega monitoringa pa določbe iz pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št.35/96, v nadaljnjem besedilu: pravilnik).

2. člen

Pojmi po tej uredbi imajo naslednji pomen:

1. Nevarni klorirani ogljikovodiki so HCH, lindan, DDT, dikofol, PCP, aldrin, dieldrin, endrin, izodrin, HCB, kvintozen in teknazen.
2. HCH je $C_6H_6Cl_6$; 1,2,3,4,5,6-heksaklorocikloheksan in vse njegove izomere.
3. Lindan je produkt ekstrakcije HCH in vsebuje najmanj 99% γ -izomere 1,2,3,4,5,6 -heksaklorocikloheksana.
4. DDT so naslednje izomere:
 - 1,1,1, trikloro-2,2 bis (p-klorofenil) etan,
 - 1,1,1, trikloro-2 (o-klorofenil) -2- (p-klorofenil) etan,
 - 1,1,1, dikloro-2,2 bis (p-klorofenil) etan in
 - 1,1,1, dikloro-2,2 bis (p-klorofenil) etan.
5. Dikofol je $C_{14}H_9Cl_5O$; 2,2,2-trikloro-1,1-bis (4-klorofenil) etanol.
6. PCP je C_6Cl_5OH ; 2,3,4,5,6-pentakloro-1-hidroksibenzen in njegove soli.
7. Drini so naslednje spojine:
 - aldrin je $C_{12}H_8Cl_6$; 1,2,3,4,10,10-heksakloro-1,4,4a,5,8,8a-heksahidro-1,4-endo-5,8-ekso-dimetanonafalen,
 - dieldrin je $C_{12}H_8Cl_6O$; 1,2,3,4,10,10-heksakloro-6,7-epoksi-1,4,4a,5,6,7,8,8a-oktahidro-1,4-endo-5,8-ekso-dimetanonafalen,
 - endrin je $C_{12}H_8Cl_6O$; 1,2,3,4,10,10-heksakloro-6,7-epoksi-1,4,4a,5,6,7,8,8a-oktahidro-1,4-endo-5,8-endo-dimetanonafalen in
 - izodrin je $C_{12}H_8Cl_6$; 1,2,3,4,10,10-heksakloro-1,4,4a,5,8,8a-heksahidro-1,4-endo-5,8-endo-dimetanonafalen.
8. HCB je C_6Cl_6 ; heksaklorobenzen.
9. Kvintozen je $C_6Cl_5NO_2$; Na-pentaklorofenata pentakloro-nitrobenzen.

10. Teknazen je $C_6HCl_4NO_2$; 1,2,4,5 tetrakloro-3-nitrobenzen.
11. Ekstrakcija je pridobivanje posameznega nevarnega kloriranega ogljikovodika z izločanjem iz drugih nevarnih kloriranih ogljikovodikov.
12. Preoblikovanje je predelava nevarnih kloriranih ogljikovodikov ali fitofarmaceutskih sredstev, ki vsebujejo nevarne klorirane ogljikovodike iz prejšnjih točk, v različna agregatna stanja ali oblike pripravkov fitofarmaceutskih sredstev.

3. člen

Določbe te uredbe veljajo za objekte in naprave, v katerih poteka proizvodnja in uporaba nevarnih kloriranih ogljikovodikov za proizvodnjo fitofarmaceutskih sredstev ter za objekte in naprave za proizvodnjo in preoblikovanje fitofarmaceutskih sredstev na osnovi

- anorganskih bakrovih spojin,
 - karbamatov ali tiokarbamatov,
 - halogeniranih ogljikovodikov,
 - halogeniranih fenoksialkanojskih kislin ter njihovih estrov,
 - sečnin,
 - organokovinskih spojin,
 - kvarternih amonijevih spojin,
 - tiokarbonatov,
 - triazinov ali drugih heterociklov,
 - substituiranih aromatov in
 - substituiranih aromatskih hidroksi spojin,
- (v nadaljnjem besedilu: vir onesnaževanja).

4. člen

Za odpadno vodo iz vira onesnaževanja se ne šteje:

- odpadna voda iz hladilnih sistemov in razvijalcev pare znotraj vira onesnaževanja,
- odpadna voda iz naprav za pripravo vode znotraj vira onesnaževanja,
- komunalna odpadna voda, ki nastaja v virih onesnaževanja in
- odpadna voda iz objektov in naprav za proizvodnjo sečnine ali melamina.

5. člen

Mejne vrednosti parametrov odpadne vode iz vira onesnaževanja za iztok neposredno v vode in v kanalizacijo, so določene v prilogi 1, ki je sestavni del te uredbe (v nadaljnjem besedilu: priloga 1).

6. člen

Mejne vrednosti koncentracije nevarnih kloriranih ogljikovodikov v odpadni vodi iz virov onesnaževanja za iztok neposredno v vode in v kanalizacijo, so določene v prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe (v nadaljnjem besedilu: priloga 2).

7. člen

Mejne vrednosti nevarnih kloriranih ogljikovodikov so v prilogi 2 določene tudi z mejnimi vrednostmi emisijskega faktorja.

Emisijski faktor je razmerje med količino nevarnega kloriranega ogljikovodika v odpadni vodi, ki se je z odpadno vodo odvedla v enem dnevu (v nadaljnjem besedilu: dnevni emisijski faktor) ali enem mesecu (v nadaljnjem besedilu: mesečni emisijski faktor) in količino nevarnega kloriranega ogljikovodika, ki bi jo vir onesnaževanja proizvedel, preoblikoval ali za proizvodnjo uporabil v enakem obdobju pri največji obratovalni zmogljivosti.

Emisijski faktor se izraža v gramih nevarnega kloriranega ogljikovodika na tono proizvedenega, preoblikovanega ali za proizvodnjo uporabljenega (v nadaljnjem besedilu: uporabljenega) nevarnega kloriranega ogljikovodika.

8. člen

Emisija nevarnih kloriranih ogljikovodikov se določa na iztoku odpadne vode iz vira onesnaževanja.

Če se odpadna voda iz enega ali več virov onesnaževanja čisti na isti čistilni napravi, ki je namenjena odstranjevanju nevarnih kloriranih ogljikovodikov iz odpadne vode, se emisija nevarnih kloriranih ogljikovodikov v odpadni vodi brez razredčevanja, določa na iztoku te čistilne naprave.

9. člen

Iz objektov in naprav, v katerih se izvaja samo priprava, preoblikovanje ali nadaljnja predelava nevarnih kloriranih ogljikovodikov ali fitofarmaceutskih sredstev proizvedenih po 3. členu te uredbe je odvajanje odpadne vode v vodotok ali kanalizacijo prepovedano.

10. člen

Vir onesnaževanja čezmerno obremenjuje okolje, če:

- je na podlagi predpisanih meritev parametrov odpadne vode iz priloge 1 ugotovljeno, da vir onesnaževanja čezmerno obremenjuje okolje na podlagi določb 12. člena uredbe ali,
- dnevna povprečna vrednost koncentracije nevarnega kloriranega ogljikovodika v odpadni vodi presega mejno vrednost dnevne povprečne vrednosti koncentracije iz priloge 2 ali,
- mesečna povprečna vrednost koncentracije posameznega nevarnega kloriranega ogljikovodika v odpadni vodi presega mejno vrednost mesečne povprečne vrednosti koncentracije iz priloge 2 ali,
- dnevni emisijski faktor presega mejno vrednost dnevnega emisijskega faktorja iz priloge 2 ali,
- mesečni emisijski faktor presega mejno vrednost mesečnega emisijskega faktorja iz priloge 2 ali
- je količnik med mesečno količino posameznega nevarnega kloriranega ogljikovodika uporabljenega v viru onesnaževanja in količino odpadne vode odvedene v istem obdobju, večji od mejne vrednosti mesečne povprečne vrednosti koncentracije tega nevarnega kloriranega ogljikovodika v odpadni vodi iz priloge 2.

Če upravljalec ali lastnik vira onesnaževanja nima dokazil o mesečni količini za posamezen nevaren kloriran ogljikovodik, uporabljen v viru onesnaževanja, se mesečna količina nevarnega kloriranega ogljikovodika določi na podlagi uporabljenih količin nevarnega kloriranega ogljikovodika, ki bi ga vir onesnaževanja v tem obdobju uporabil pri obratovanju z največjo zmogljivostjo.

11. člen

Dnevna povprečna vrednost koncentracije nevarnih kloriranih ogljikovodikov v odpadni vodi se izračuna na podlagi rezultatov analize reprezentativnega vzorca 24 urnega vzorčenja.

Mesečna povprečna vrednost koncentracije nevarnih kloriranih ogljikovodikov v odpadni vodi se izračuna na naslednji način :

$$K_{me\ sec} = \frac{\sum_{i=1}^n K_{dnevna,i} \times V_i}{\sum_{i=1}^n V_i}$$

kjer je:

$K_{meseč}$ -mesečna povprečna vrednost koncentracije nevarnega kloriranega ogljikovodika v odpadni vodi,

$K_{dnevna,i}$ -dnevna povprečna vrednost koncentracije nevarnega kloriranega ogljikovodika v odpadni vodi i-tega dne v mesecu, za katerega velja izračun mesečne povprečne vrednosti,

V_i - količina odpadne vode odvedene v i-tem dnevu,

i - zaporedna številka dneva v mesecu, za katerega velja izračun mesečne povprečne vrednosti.

Dnevna količina nevarnega kloriranega ogljikovodika v odpadni vodi se izračuna kot zmnožek dnevne povprečne vrednosti koncentracije iz prvega odstavka tega člena ter količine odpadne vode, ki se je odvedla v dnevu.

Mesečna količina nevarnega kloriranega ogljikovodika v odpadni vodi se izračuna kot vsota vseh dnevnih količin nevarnega kloriranega ogljikovodika v obdobju meseca.

Letna količina nevarnega kloriranega ogljikovodika v odpadni vodi se izračuna kot vsota vseh mesečnih količin nevarnega kloriranega ogljikovodika v koledarskem letu.

Če se letna količina nevarnega kloriranega ogljikovodika ne more izračunati na podlagi rezultatov meritev obratovalnega monitoringa, se za letno količino te nevarne snovi šteje njena letna količina, ki je bila uporabljena v viru onesnaževanja.

12. člen

Upravljalavec ali lastnik vira onesnaževanja mora izvajati posebne ukrepe za zmanjšanje obremenjevanja okolja z odpadnimi vodami, ki vsebujejo nevarne klorirane ogljikovodike.

Posebni ukrepi iz prejšnjega odstavka so zlasti:

- uporaba sinteznih postopkov z velikim izkoristkom snovi in energije z najugodnejšim vodenjem reakcije ter optimalnim krmiljenjem strojev in naprav,
- uporaba proizvodnih postopkov, kateri dopuščajo največjo stopnjo recikliranja in ponovno uporabo že uporabljenih surovin, delovnih ali pomožnih snovi oziroma prehod na take postopke,
- uporaba delovnih in pomožnih snovi, ki vsebujejo čim manj nevarnih sestavin in povzročajo čim manjše motnje v postopku čiščenja odpadne vode oziroma njihovo nadomeščanje z manj nevarnimi snovmi, ki so tudi biološko bolj razgradljive,
- kroženje ali večkratna uporaba procesne vode, po potrebi tudi z vmesnim čiščenjem in ločevanje manj obremenjenih delnih tokov odpadne vode od močno obremenjenih, bodisi za nadaljnjo uporabo ali za ločeno odstranjevanje,
- uporaba postopkov varčevanja z vodo pri pralnih in čistilnih procesih, kot so protitočno pranje, kroženje pralne vode in visokotlačni čistilni postopki,
- prednostna uporaba površinskih kondenzatorjev za posredno hlajenje procesnih par ali tekočih organskih snovi,
- prednostna uporaba brezvodnih postopkov pri čiščenju odpadnega zraka,
- predelava matičnih lužnic za ponovno snovno in termično uporabo sestavin,
- uporaba zadrževalnih bazenov za izravnavo količin odpadne vode na izpustu,
- uporaba fizikalno-kemičnih ali bioloških postopkov ter njihovih kombinacij za čiščenje odpadne vode in
- drugi tehnološki ukrepi, kateri vodijo k zmanjševanju obremenjevanja okolja z odpadno vodo, ki vsebuje nevarne klorirane ogljikovodike.

13. člen

Upravljavec ali lastnik vira onesnaževanja mora ministrstvu, pristojnemu za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) predložiti vsake štiri leta v potrditev program z ukrepi iz prejšnjega člena za obdobje štirih let. Predložen program mora za vsako leto posebej vsebovati:

- podroben opis posameznega posebnega ukrepa ali drugih tehnoloških ukrepov iz 12. člena,
- oceno o zmanjšanju obremenjevanja okolja z odpadnimi vodami, ki vsebujejo nevarne klorirane ogljikovodike,
- vrsto in letno količino proizvedenih ali uporabljenih nevarnih kloriranih ogljikovodikov v viru onesnaževanja in
- vrsto in letno količino z odpadnimi vodami odvedenih nevarnih kloriranih ogljikovodikov iz vira onesnaževanja.

14. člen

Upravljavec ali lastnik vira onesnaževanja mora v okviru obratovalnega monitoringa za določitev koncentracije nevarnih kloriranih ogljikovodikov v odpadni vodi in emisijskega faktorja izvajati trajne meritve v času obratovanja vira onesnaževanja.

Upravljavec ali lastnik vira onesnaževanja mora zagotoviti, da so v poročilu, o trajnih meritvah nevarnih kloriranih ogljikovodikov v odpadnih vodah, izdelanim v skladu s pravilnikom, navedeni tudi podatki in priložena dokazila o vrsti in količini uporabljenih nevarnih kloriranih ogljikovodikov v viru onesnaževanja.

Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena, se lahko trajne meritve v okviru obratovalnega monitoringa izvajajo le en dan v posameznem mesecu in sicer v času največje obremenitve vira onesnaževanja z nevarnimi kloriranimi ogljikovodiki, če :

- letna količina HCH, izpuščenega z odvajanjem odpadne vode neposredno v vode ali javno kanalizacijo ne presega 3,0 kg,
- letna količina DDT, izpuščenega z odvajanjem odpadne vode neposredno v vode ali javno kanalizacijo ne presega 1,0 kg,
- letna količina PCP, izpuščenega z odvajanjem odpadne vode neposredno v vode ali javno kanalizacijo ne presega 3,0 kg in
- letna količina HCB, izpuščenega z odvajanjem odpadne vode neposredno v vode ali kanalizacijo ne presega 1,0 kg.

15. člen

Upravljavec ali lastnik vira onesnaževanja mora zagotoviti, da so v poročilu o obratovalnem monitoringu odpadnih voda, navedeni tudi podatki in priložena dokazila o izvajanju programa iz 13. člena te uredbe.

16. člen

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

17. člen

Upravljavci ali lastniki virov onesnaževanja morajo obstoječe vire onesnaževanja prilagoditi določbam te uredbe v štiriindvajsetih mesecih po njeni uveljavitvi.

Upravljavci ali lastniki virov onesnaževanja ministrstvu prvič predložijo program iz 13. člena do 30.6. 2000.

18. člen

Če je za obstoječi vir onesnaževanja po tej uredbi odrejena priprava in izvedba sanacijskega programa, ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, ne glede na določbo prejšnjega člena, v soglasju k sanacijskemu programu določi tudi količino nevarnih kloriranih ogljikovodikov in drugih nevarnih snovi, ki

se jo v času izvajanja programa letno lahko izpusti z odvajanjem odpadne vode v kanalizacijo ali neposredno v vode.

Ministrstvo, določi količine nevarnih kloriranih ogljikovodikov in drugih nevarnih snovi iz prejšnjega odstavka na podlagi analize obremenitve okolja zaradi odvajanja odpadne vode, ki je sestavni del sanacijskega programa.

19. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.

Ljubljana, dne

Vlada Republike Slovenije
dr. Janez Drnovšek l.r.
Predsednik

PRILOGA 1

Tabela 1: Mejne vrednosti parametrov odpadne vode iz vira onesnaževanja

Parametri odpadne vode	Izražen kot	Enota	Mejne vrednosti za iztok v vode	Mejne vrednosti za iztok v kanalizacijo
I. SPLOŠNI PARAMETRI				
1. Temperatura		°C	30	40
2. pH-vrednost			6,5 – 9,0	6,5 - 9,5
3. Neraztopljene snovi		mg/ml	80,0	(a)
II. BIOLOŠKI PARAMETRI				
6. Strupenost za vodne bolhe	S _D		3	-
III. ANORGANSKI PARAMETRI				
11. Baker *	Cu	mg/l	0,5	0,5
13. Cink *	Zn	mg/l	1,0	1,0
14. Kadmij *	Cd	mg/l	0,1	0,1
15. Kobalt *	Co	mg/l	1,0	1,0
16. Kositer *	Sn	mg/l	1,0	1,0
19. Nikelj *	Ni	mg/l	0,5	0,5
23. Živo srebro *	Hg	mg/l	0,01	0,01
24. Klor - prosti *	Cl ₂	mg/l	(b)	0,2
25. Celotni klor *	Cl ₂	mg/l	0,4	0,4
26. Amonijev dušik	N	mg/l	10	(c)
Celotni vezani dušik *(d)	N	mg/l	50	-
30. Cianid - prosti *	CN	mg/l	0,1	0,5
32. Klorid	Cl	mg/l	(e)	-
33. Celotni fosfor	P	mg/l	1,0	-
34. Sulfat	SO ₄	mg/l	(f)	200
35. Sulfid	S	mg/l	0,1	1,0
IV. ORGANSKI PARAMETRI				
37. Celotni organski ogljik-TOC	C	mg/l	30 (g)	-
38. Kemijska potreba po kisiku - KPK	O ₂	mg/l	120 (h)	-
39. Biokemijska potreba po kisiku - BPK ₅	O ₂	mg/l	25 (i)	-
42. Lahkohlapni aromatski ogljikovodiki * - BTX		mg/l	0,1	0,1
43. Adsorbiljni organski halogeni * - AOX	Cl	mg/l	10	10
44. Lahkohlapni klorirani ogljikovodiki * - LKCH	Cl	mg/l	0,1	0,1
46. Fenoli *	C ₆ H ₅ OH	mg/l	0,1	10

Zaporedne številke parametrov odpadne vode in oznake * pri posameznih parametrih, ki veljajo za nevarne snovi, so povzete iz uredbe.

Oznake v prilogi 1 pomenijo:

- mejna vrednost koncentracije neraztopljenih snovi in tenzidov v tehnološki odpadni vodi je določena z vrednostjo, pri katerih ni vpliva na kanalizacijo ali čistilno napravo,
- v odpadni vodi za iztok v vode ne sme biti prostega klora izraženega kot Cl₂,
- za odpadne vode, ki odtekajo na čistilne naprave z zmogljivostjo, manjšo od 2.000 PE, je mejna vrednost 100 mg/l, za ostale odpadne vode, ki odtekajo na čistilne naprave z zmogljivostjo, enako ali večjo od 2.000 PE, je mejna vrednost 200 mg/l,
- parameter "Celotni vezani dušik", izražen kot dušik N, se izračuna kot vsota: amonijevega, nitritnega, nitratnega in organsko vezanega dušika,
- mejna vrednost koncentracije je določena posredno s strupenostjo,
- mejna vrednost koncentracije sulfatov se za neposredno odvajanje v vode izračuna po sledeči enačbi:

$$MVK = 0,3 * MVK_{ir} * Q_V / Q \quad (MVK < 1000)$$

MVK - mejna vrednost koncentracije sulfatov za odvajanje odpadne vode neposredno v vodotok, izražena v mg/l,

MVK_{ir} - mejna vrednost koncentracije sulfatov za površinsko vodo prvega kakovostnega razreda, ki je za sulfate 150 mg/l,

Q_V - srednji nizki pretok vodotoka, izražen v l/s,

Q - največji 6-urni povprečni pretok odpadne vode, ki se odvaja v vodotok pri polni obremenitvi vira onesnaževanja, izražen v l/s,

- če v mesečnem povprečju iz analize štiriindvajseturnega reprezentativnega vzorca izhaja, da je vrednost TOC v surovi tehnološki odpadni vodi na vtoku v biološko stopnjo čistilne naprave večja od 300 mg/l, velja namesto mejne vrednosti za TOC mejna vrednost za učinek čiščenja industrijske čistilne naprave, ki ne sme biti manjša od 90%. Vendar mejna vrednost na iztoku iz čistilne naprave ne sme biti večja kot 90 mg/l, oziroma ne večja kot 30 mg/l na evtrofičnih območjih, na vodozbirnih območjih naravnih jezer ter za odvajanje v vodotoke, ki se zlivajo v morje in za odvajanje v morje. Učinek čiščenja se v tem primeru izračuna kot povprečna vrednost razmerja 24-urnih obremenitev odpadne vode, merjeno s TOC, na vtoku in iztoku čistilne naprave, upoštevajoč zadrževalni čas čistilne naprave,

- h) če v mesečnem povprečju iz analize štiriindvajset urnega reprezentativnega vzorca izhaja, da je vrednost KPK v surovi tehnološki odpadni vodi na vtoku v biološko stopnjo čistilne naprave večja od 1.000 mg/l, velja namesto mejne vrednosti za KPK mejna vrednost za učinek čiščenja industrijske čistilne naprave, ki ne sme biti manjša od 90%. Vendar mejna vrednost na iztoku iz čistilne naprave ne sme biti večja kot 400 mg/l, oziroma ne večja kot 120 mg/l na evtrofičnih območjih, na vodozbirnih območjih naravnih jezer ter za odvajanje v vodotoke, ki se zlivajo v morje in za odvajanje v morje. Učinek čiščenja se v tem primeru izračuna kot povprečna vrednost razmerja 24-urnih obremenitev odpadne vode, merjeno s KPK, na vtoku in iztoku čistilne naprave, upoštevajoč zadrževalni čas čistilne naprave,
- i) če v mesečnem povprečju iz analize štiriindvajset urnega reprezentativnega vzorca izhaja, da je vrednost BPK v surovi tehnološki odpadni vodi na vtoku v biološko stopnjo čistilne naprave večja od 1.000 mg/l, velja namesto mejne vrednosti za BPK mejna vrednost za učinek čiščenja industrijske čistilne naprave, ki ne sme biti manjša od 97,5%. Vendar mejna vrednost na iztoku iz čistilne naprave ne sme biti večja kot 90 mg/l, oziroma ne večja kot 25 mg/l na evtrofičnih območjih, na vodozbirnih območjih naravnih jezer ter za odvajanje v vodotoke, ki se zlivajo v morje in za odvajanje v morje. Učinek čiščenja se v tem primeru izračunava kot povprečna vrednost razmerja 24-urnih obremenitev odpadne vode, merjeno z BPK, na vtoku in iztoku čistilne naprave, upoštevajoč zadrževalni čas čistilne naprave.
- j)

PRILOGA 2

Tabela 1: Mejne vrednosti nevarnih kloriranih ogljikovodikov v odpadni vodi iz virov onesnaževanja

Nevarni klorirani ogljikovodiki	Industrijska dejavnost	Mejne vrednosti koncentracije nevarnega kloriranega ogljikovodika (mg/l)		Mejne vrednosti emisijskega faktorja (g/t)	
		dnevna povprečna vrednost koncentracije	mesečna povprečna vrednost koncentracije	dnevni emisijski faktor	mesečni emisijski faktor
Heksakloro Cikloheksan (HCH)	Proizvodnja HCH (a)	4,0	2,0	4,0	2,0
	Ekstrakcija lindana (b)	4,0	2,0	8,0	4,0
	Proizvodnja HCH z ekstrakcijo lindana (c)	4,0	2,0	10,0	5,0
DDT	Proizvodnja in preoblikovanje DDT na istem mestu: (d,e) - obstoječi viri onesnaževanja	0,4	0,2	8,0	4,0
	- novi viri onesnaževanja	0,2	0,1	1,0	0,5
Pentakloro fenol (PCP)	Proizvodnja PCP in Na-pentaklorofenata s hidrolizo heksaklorobenzena (f)	2,0	1,0	50,0	25,0
Drini	Proizvodnja in preoblikovanje aldrina in/ali dieldrina in/ali endrina in/ali izodrina na istem mestu (g)	0,01	0,002	15,0	3,0
Heksakloro benzen (HCB)	Proizvodnja in predelava HCB (h,i)	2,0	1,0	20,0	10,0

Oznake v tabeli 1 pomenijo:

- a) pri proizvodnji HCH se emisijski faktor izraža v gramih HCH na tono proizvedenega HCH,
 b) pri ekstrakciji lindana se emisijski faktor izraža v gramih HCH na tono uporabljenega HCH,
 c) pri proizvodnji HCH z ekstrakcijo lindana se emisijski faktor izraža v gramih HCH na tono proizvedenega HCH,
 d) pri proizvodnji in preoblikovanju DDT na istem mestu se emisijski faktor izraža v gramih DDT na tono uporabljenega, preoblikovanega ali uporabljenega DDT,
 e) mejne vrednosti veljajo tudi za proizvodnjo dikofola, pri čemer se emisijski faktor izraža v gramih DDT na tono proizvedenega dikofola,
 f) mejne vrednosti veljajo tudi za proizvodnjo Na-pentaklorofenata s postopkom saponifikacije in proizvodnjo PCP s postopkom kloriranja, pri čemer se emisijski faktor izraža v gramih PCP na tono proizvedene zmogljivosti PCP ali Na-pentaklorofenata,
 g) pri proizvodnji in preoblikovanju aldrina in/ali dieldrina in/ali endrina in /ali izodrina se emisijski faktor izraža v gramih aldrina in/ali dieldrina in/ali endrina in /ali izodrina na tono proizvodne zmogljivosti drinov,
 h) pri proizvodnji in predelavi HCB se emisijski faktor izraža v gramih HCB na tono proizvodne ali predelovalne zmogljivosti HCB in mejne vrednosti veljajo tudi za proizvodnjo kvintozena in teknazena, pri čemer se emisijski faktor izraža v gramih HCB na tono proizvedenega ali uporabljenega kvintozena in teknazena.